

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Alföldi István ügyvéd (7100 Bonyhád, Bacsó B. u. 5.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) perújító felperesnek a dr. Szabó István jogtanácsos (7621 Pécs, Rákóczi u. 52-56.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) perújított alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perújítási ügyében a Baranya Megyei Bíróság 2007. március 29. napján kelt 11.P.20.550/2006/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperes, hogy fizessen meg az xy felhívására 900.000 (kilencszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes kártérítés iránti kereseti kérelmét a Baranya Megyei Bíróság 1.P.21.048/2002/39. számú, a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.254/2003/9. számú ítélete folytán jogerőre emelkedett ítéletével bírálta el, mely jogerős ítélet a keresetet elutasította. A kereset elutasításának oka az volt, hogy a felperes a perben nem tudta bizonyítani azt a tényt, hogy a xy Kft. üzletrészét a felperes által megjelölt vagy akár annál alacsonyabb vételárért - a xy Kft-n kívül - más személy megvásárolta volna, hogy az alperes által kitűzni elmulasztott árverés határidőben történő kitűzése esetén az üzletrész sikerrel értékesíthető lett volna.

A felperes a jogerős ítélet ellen - másodízben - perújítási kérelmet terjesztett elő, azt a kérelemhez 1. számú mellékletként csatolt okiratra alapozta, mely okiratban xy nevű személy tett nyilatkozatot arról, hogy xy, az xy Kft. tulajdonosaként 2006. februárjában olyan kijelentést tett, hogy a xy Kft. üzletrészét megvásárolta volna, arra a 103.000.000 forintot biztosan ráfordított volna. E tanúvallomásra, mint bizonyítékra alapozta a felperes az ismételt perújítási kérelmét.

Az elsőfokú bíróság a perújítást megengedhetőnek találta, érdemi tárgyalást tűzött ki, melynek eredményeként a perújítással támadott jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Ítélete indokolásában tényként állapította meg, hogy akár a xy Rt., akár a tanú 50 %-os tulajdonában állott xy Kft. meg tudta volna vásárolni a felperes tulajdonában volt xy Kft. üzletrészét, vagy annak P., xy szám alatti ingatlanát. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy e tény nem jelenti azt, hogy a fenti cégek mindezt meg is tették volna, még a tanú által kifejtett nyomos indokok alapján sem. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy xy tanúvallomásában többször hangsúlyozta, hogy abban az esetben vásárolták volna meg az üzletrészt, ha a kft.-t megközelítőleg nullára lehetett volna likvidálni, azaz kötelezettségei, követeléseai közel egyenlőek lettek volna. Erre azonban a felszámolási eljárás zárómérlegéből kitűnően, valamint a jogerős ítélet megállapításai szerint sem volt reális lehetőség. Ezért xy feltételezésen alapuló tanúvallomását bizonyítékként arra vonatkozóan az elsőfokú bíróság nem fogadta el, hogy árverés kitűzése esetén a xy Kft. üzletrészének értékesítésére a felperes által megjelölt vételáron megtörtént volna.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a perújítás eredményeként a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perújítási eljárásban felhozott bizonyítékot nem az alapperben felhozott egyéb bizonyítékokkal együtt, azok összességében értékelte, ezért jutott téves jogi következtetésre. Emellett sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a perújítás megengedhetőségéről külön nem határozott, nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a perújítást érdemben tárgyalja, ezért a felperesnek nem állt módjában további bizonyítási indítványait előterjeszteni.

Alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást a per újbóli tárgyalásának eredményeként helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból helyesen vonta le azt a jogi következtetést, hogy a perújítási kérelemben felhozott új bizonyíték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére alapot nem ad. Helyes döntését az elsőfokú bíróság helyes jogi indokokkal támasztotta alá, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalással - helybenhagyta.

A felperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

Téves az a felperesi álláspont, hogy az elsőfokú bíróságnak a perújítás megengedhetősége körében külön határozatot kellett volna hoznia, a Pp. 266. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint ugyanis a bíróság a tárgyaláson a perújítás érdemében is tárgyalhat és határozhat, ha azonban célszerűnek látszik, a perújítás megengedhetősége kérdésében külön tárgyal és végzéssel határoz. A per érdemi tárgyalásán, a tárgyalás berekesztését megelőzően az elsőfokú bíróság a feleket nyilatkoztatta arról, hogy kívánnak-e további bizonyítási kérelmet előterjeszteni, őket a tárgyalás berekesztésére figyelmeztette, ezt követően hozta meg ítéletét. Nem volt tehát akadálya annak, hogy a felperes további bizonyítási indítványt terjesszen elő, a felperes eljárási jogai nem sérültek.

Nem osztja a másodfokú bíróság a fellebbezésnek azt a jogi álláspontját sem, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésének Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti szabályát megsértette volna. Az elsőfokú bíróság éppen a perújítási eljárásban felhozott új bizonyíték, valamint az alapperben már elbírált bizonyítékok együttes értékelése útján jutott arra a helyes következtetésre, hogy a felperes a kártérítési kereseti kérelem alaposságához szükséges tényeket továbbra sem bizonyította. A perújítási eljárás nem ad alapot arra, hogy a bíróság a korábban már elbírált és értékelt bizonyítékokat újra értékelje, azokat felülmérlegelje, erre kizárólag akkor volna lehetősége, ha az újonnan felhozott bizonyíték a korábbi eljárásban már elbírált bizonyítékok bizonyító erejét megdöntené, erre azonban a jelen perújítási eljárásban nem került sor.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság xy tanú vallomását, e tanú vallomása egy hihető előadás, de nem tényelőadás, feltételezésre épül, mégpedig arra, hogy a xy Kft. üzletrészét megvásárolta volna abban az esetben, ha a céget nullára tudta volna likvidálni, erre azonban a jogerős ítélet megállapítása szerint esély sem volt.

A perújítási kérelem alaptalan volt, ezért a perújító felperesnek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján meg kell térítenie a perújított alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, mely költség összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.23.) IM rendelet 5. §-a alapján állapította meg. A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes az Itv. 64. §-ára tekintettel a Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján köteles az állam részére megtéríteni.

P é c s, 2007. szeptember 20.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró